

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 iulie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Eu spun: “este imposibil”.

Dumnezeu spune: “toate lucrurile sunt posibile!”

Eu spun: “am obosit”.

Dumnezeu spune: “eu îți voi da odihnă!”

Eu spun: “nimeni nu mă iubește”

Dumnezeu spune: “te iubesc!”

Eu spun: “nu mai pot continua.”

Dumnezeu spune: “harul meu îți este îndeajuns!”

Eu spun: “nu mă pot descurca.”

Dumnezeu spune: “eu îți voi călăuzi pașii!”

Eu spun: “nu pot face nimic.”

Dumnezeu spune: “poți totul, prin Cristos, care te întărește!”

Eu spun: “nu se merită.”

Dumnezeu spune: “se merită!”

Eu spun: “nu mă descurc.”

Dumnezeu spune: “eu mă voi îngriji!”

Eu spun: “mi-e teamă.”

Dumnezeu spune: “eu nu ți-am dat un duh de frică!”

Eu spun: “sunt plin de griji.”

Dumnezeu spune: “aruncă grijile asupra mea!”

Eu spun: “mă simt singur.”

Dumnezeu spune: “cu nici un chip n-am să te las!”

www.resursecrestine.ro

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Anamaria Crăciun**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Scăparea de paralizia spirituală

În Evanghelia din duminica trecută am auzit despre gadareni, care l-au întâlnit pe Isus și i-au cerut “să treacă din de hotarele lor”. Aceasta s-a întâmplat pentru că toți erau infectați cu un păcat, acela al pasiunii pentru profit, al iubirii de bani. Aveau acea sete de nepotolită după bogăție, după mai mult și mai mult. Iar bogăția lor consta în turmele mari de porci ce pășteau pe pășunile lor. Conform legii iudaice nu aveau însă dreptul să îi păstreze. Și acesta era păcatul lor, ei trăiau în păcat pentru a-și satisface patima, acest idol al îmbogățirii. Iar patima se pare că îi unea pe toți. Să ne amintim cum spune Evanghelia: “Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor” (Matei 8,34).

Totuși, nu toți locuitorii cetății erau oameni răi. Fără îndoială, erau unii care doreau să îl vadă pe Isus, să îi asculte învățăturile, poate unii chiar erau gata să creadă în El. Mântuirea era atât de aproape de ei, foarte aproape. Dar acest idol, patima pentru profit, i-a înrob; în loc să îi ceară Domnului să rămână cu ei, i-au cerut să plece. Desigur, libertatea lor de a alege era afectată: păcatul îi înrobise și sufereau de o paralizie spirituală. Evanghelia continuă: “Intrând în corabie, Isus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, L-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Isus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule!”

Există paralizie fizică, dar există și o paralizie spirituală. Când suntem paralizați fizic dorim să facem ceva, dar fie mâna fie piciorul nu ne ajută, nu se mișcă. Când suntem paralizați spiritual însă, chiar și a gândi este dificil, și dacă nu facem nimic, ne pierdem inima. Există dorința de a îndeplini porunca lui Cristos, dar totuși nu putem; ceva este la mijloc, ceva ne blochează. Și în loc ca în inima noastră să vină Cristos, vine o furtună. Ce i-a motivat pe gadareni să îi ceară lui Cristos să părăsească ținutul lor? Păcatul. Iar păcatul le-a adus paralizia spirituală, și nu au avut suficientă tărie să îl rețină pe Cristos cu ei.

La fel ni se întâmplă și nouă. Singurul motiv este păcatul. Iar păcatul nu înseamnă doar iubirea de bani. Există o serie de fațete ale acestui “diamant negru”: lenea, mândria, vorbirea în deșert, condamnarea, bârfa, mânia, iritarea, cruzimea, necurăția și multe altele. Și cu toții suferim din cauza păcatului: oricare ar fi acesta, tot păcat este. El duce la slăbirea spiritului, la paralizia spirituală. Să ne analizăm și să recunoaștem cu sinceritate că, asemenea gadarenilor, și noi trăim într-o slăbiciune a spiritului, într-o paralizie spirituală.

Dar să nu disperăm. Evanghelia ne dă motiv de mângâiere. Cu ce cuvinte îl vindecă Cristos pe paralic? “Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!” Aceasta înseamnă că în paralizia trupestă există de asemenea motivul păcatului. Iar în paralizia spirituală motivul este întotdeauna păcatul. Tot ce trebuie să facem este să găsim acest păcat, această patimă care stă între noi și Cristos; să o ducem la Domnul și să spunem: “Doamne, vindecă-mă!” Apoi Domnul ne va spune ce i-a spus și paralicului: “Iertate sunt păcatele tale! [...] Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.” Iar furtuna se va potoli, va pleca din inimile noastre, care vor fi umplute de Cristos cu bucurie. Slăbiciunea va dispărea și vom simți o nouă energie în noi, o nouă viață în Isus Cristos Domnul nostru.